

Quoniam et generatio laudabit opera tua et potentiam tuam pronuntiabunt. Scribit psal. 132. Quoniam non sine multa diligentia factorum patrum studia: temporum decursus supputarunt: non dubium quoniam magna utilitas ecclesiasticis viris et precipue illis qui ecclesiasticam poliam gubernare habent: inde pueniat. Nec vili statum hominum horum parum prodesse credendum est: si temperata mente ad res gestarum historias quas ob diuturnam memoriam studiosi viri conscripserunt oculos leuent. Quis plerique id minus perspiciat. Debet namque viros virtuosos praedictum facta sepe ad memoriam reuocare: ut bonis exemplis discant dignis operibus insistere ut in malis valeant perditionis scopulum declinare. Verum nisi prosum a vili separetur: stulta concupiscentia se temperare non valens: in tenebrarum voragine papiti cursu mergere. Ob hoc sancti doctores videtes quod ad intellectum sacrarum scripturarum et ecclesie regimine: historiarum decursus ex parte necessarius esset: simul quoque omnium gestorum series inutilis: tum pro sui magnitudine: tum pro superfluo et vili factorum repetitione superuacua: quasdam nobis historias canonizarunt: amputatis fabulis superstitionis ac genealogis interminatis: quod ad rem non pertinet. Sicque factum est per maximos eorum labores: ut pene simul tota temporum historia: brevissimo studio a quolibet intelligere iam nescire sine labore: primo cum magna cordis oblectatione possit incorporari. Deuit quoque ad ornatum scripturae: ut hac pulchritudine non careat: quod omnibus gentibus tanquam lucerna persulgida in obscuro loco proponenda fuit. Ingenium insuper humanum quod magnifice plura comprehendere facilliter potest: hoc delizioso prato diuersorum florum parari non debuit: in quo varia virtutum exempla reperies. Scilicet reproba eque consideras: illa carpere: hoc praetere monere. Videre enim supra modum est delectabile: quod literis primis nostris pentes ex quibus originem duximus instituti fuerunt a summo omnium gubernatore deo deinde quos decursus eorum: quomodo profecit et defecit rationalis creatura in sapientia: virtute: potentia: sanctitate: longevitate: et sic de alijs. Et in omnibus hijs diuinum regimine admirari: quod sit deus mirabilis in creaturis suis: quod nunquam administrare cessauit quos condidit: quanta creatoris longanimitas et misericordia: et quod inscrutabilis diuorum iudiciorum abyssus. Nec et infinita alia peruiolans humana industria penitus quibusdam interne contemplationis: non solum praeterita et praesentia: sed etiam futura metit. dum ex similibus ad similia progreditur. cui si bona voluntas adiuncta fuerit: tedio quodam incolatus huius in deum surgit ad laudandum et gratiandum et contemplandum: cupiens dissolui et esse cum christo in eternum. Inapert ergo haec contemplatio in iocunda speculacione creaturarum et finit in feliciore tedio earundem et appetitu creatoris: iuxta illud psalmi. Quid enim michi est in caelo: et a te quid volui super terram. Michi autem adherere deo bonum est. Hoc forte in praesumpto verbo idem psalmista nobis persuadere nititur dicens. Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronuntiabunt. quasi dicat. Per omnia que in mundo casura cernimus: ad te quod nunquam deficiat tendere debe. Que vtiq; sententia valde accommodata est ad propositum nostrum. Cum enim teste Augustino plura in sacra scriptura commemorantur que nichil significant: et tamen necessaria sunt propter ea quod aliquid significat: necesse est talibus ita uti quousque sterilia sint sicut illi quod secunda deuotione immediate in deum mentem nostram suscitant. Alioquin non recte scripturam legimus in qua semper spulsanctus loqui credendus est. Sunt ergo arida quod ad superficiem littere: sed grauida quo ad spiritualem intelligentiam. Que autem ita aliena sunt ut nequaquam spiritualiter intelligi possint: non expedit: omni tamen reuerentia digna sunt propter finem in quem ordinantur quod est scire et diligere deum. Et de hoc genere videtur esse supputatio annorum quod in sacra historia diligentissime annotata continetur. De qua ut idem Augustinus testatur. Hoc certissime tenendum est quod tanta est diuina auctoritate roborata: ut omnino falsissimum sit quicquid ab ea ita discrepat quod cum ea omnino concordari non possit. Que cum ita sint: mirum valde videtur aut sancte scripture tractatores de hac materia interitum sunt diuersi in pluribus locis usque hodie: ut aut omnino aut vix nequeant concordari. Et redit illa antiqua et famosa questio de translatione: scilicet interpretum: an potius standum sit in supputatione annorum an textui hebreorum quem moyses ille maximus et primus legis promulgator edidit. Hic controuerunt sancti doctores ingenia sua et quilibet pro captu suo dixit quod sentit. Et quod periculosum est de magistrorum ecclesie iudicare sententias ut dicit Hieronymus. Super dan et nimis laboriosum est omnia retere: ideo Beda post alios qui studiosi in hac materia sudarunt: elegit modum Orosii qui satis concorditer cum Hieronymo et Eusebio et alijs magis auctoritas de hijs loquitur: et dicit etiam hunc modum tenere: licet alios non reprehendat. Quare actum videtur ut haec supputatio magis vulgata sit in libris plurimorum postea scribentium Augustinus. etiam in 15. lib. de ciuitate dei multa de hijs tractat sed satis dissentiunt a positione Bedae: quod sequebatur exemplaria quod tunc magis vulgata fuerunt ut etiam patet in omelias suis et maxime super psalmos. Possum autem Orosii Bedae habere quod a creatione mundi usque ad natiuitatem abrahe fluxerunt anni: 3182. secundum septuaginta interpretes. Hebrei autem minus habent. 3113. quod secundum biblias correctas iuxta hebraicam veritatem ab Adae usque ad natiuitatem abrahe sunt anni 3113. Deinde satis concordant cum hebreis septuaginta interpretes usque ad destructionem templi que vocatur communiter transmigrationis babilonis. Sequentia tempora non habentur ex canonica scriptura: sed ex alijs historiis tam iudeorum quam gentium et iterum ibi est diuersitas: sed non nimis magna. Simul igitur colligendo secundum Bedam a mundi creatione usque ad christi natiuitatem: veniunt anni 5199. Et hoc est modus ecclesie. vniuersus. Unum tolle datum ad milia quinquaginta ducentis. Nascetur domino Beda dat apthoplasto. De vltiori discussionem huius questionis vide si placet Augustinum ubi supra et Hieronymum et alios locis suis. Hic autem quod breuitati studemus: plenitas ipsa nobis vitanda est. Colligere namque disposuimus inuante domino ex pluribus libris fasciculum quemdam temporum a mundi creatione usque ad praesens in quo tam sacrarum scripturarum quam diuersarum aliarum historiarum facta tanquam in memoriali quodam compendiose religabimus. Faciamus primum iuxta sententiam flori. quod solent qui terrarum situs in breui quasi tabella pingunt ita totam humani generis ymaginem temporumque decursus: in pauculis folijs complectar. Nec michi conscius sum aliquid me posuisse quod non in fidedignis historiis habeat: aut alijs libris ecclesiasticorum doctorem. siue quod nunc ex eorum dictis aperte sequatur. Vbi autem dubium fuerit an sic vel aliter: hoc ipsum etiam ita ut reperi potest modo annotaui. Et ne ipsa superficies historiae deuotis tediosa esset: praesepere sententias quasdam floridissimas applicaui.

sanctorum dictis que deuotione redolent pariter et doctrina. **A**utoritate ergo dantes hys qui ante nos laborauerunt nos p modulo nostro in labores eorum intrauimus. sparsim hincinde carpentes qd potuimus. Et ut sciatur q ordine eos fecimus: pmo totu tempus veteris testamenti. 5199. annorum in quibus etates distinctum reperimus in quodam libello q osidoro ascriptus videbat. ubi multu artificialiter pcedit deducendo annos mundi vsq ad tempora sua scz erachij qui ce pt regnare circa annos dñi. 612. sed supputacōem suā non ordinat sūm eram xpi. sicut nec orosh. Et hunc seqmur in duabz primis etatibz. similiter et in duabz sequētibz. exceptis paucis. qz textus sūm hebraycam veritatē a natiuitate abrahe vsq ad captiuitatē babilonicā apud nos magis est correctus et diligentē explanatus et ido seqmur eum: pa rum tñ refert. In quinta etate maiore laborem habuimus ppter nimiam diuersitatē historiā et vnam pcor. qz iam vniu in aliu put melius putau secutus sum. an aut debite singulos annos supputau. lectori iudiciū cōmitto. Lineaz autē assyrior et romanor et aliorum ex diuersis historiis laboriose satis coaptau: rogans vt si cui ascribere placuit diligēter obseruet spacia et numerz correspondētē ne longi aut stricti ponat qz exēplar habz. alioquin et labor pei bit et fructum nō reportabit. eritq opus eo mendoz. quo cōpendiosius nisi hoc diligēter studeat obseruare. Si aut debite qd facile arbitramur hēc incorpauerit: non modicā ei pbebit illuminacōez ad intelligendū sacra scripturam. li bros augustini et iheronimi et orosh ac aliorz. si vera sunt q in pluribz libellis scripta repimus. Porro in sexta etas te seqmur cronica marini et vincenci q cōpendiose pcedunt vsq ad tempora sua. Post eos per annos fere duētos sequor notabilē librum quendā cuius autōr nescio q pene vsq ad tempora sua extendit. Que aut de post acta sūt me morie digna: sicut audiui et vidi. fideliter pōribz supposui. Que omia in sequētibz sūma breuitate patebunt. **M**odū autē pcedendi planissimū est. et grossitudinē rusticane ado amicus: vt in pariete quidē depingi possit. eo qz il li co sine omi difficultate intuentibz se offerat. Depmx i gīt in medio folij arcuos cū nominibz psonarum debitis p quo libz tēpore et infra et supra lineas duas quaz supior cū suo numero descēdit ab adam vsq ad xpm iuxta seriē pdicto rū significas vt quicqd ex aduerso illi numeri scriptū est siue supius siue inferi: etiā circa illa tpa factū vñsimili cre dat. Secūda linea. i. inferior retrorsū ascēdit a xpi natiuitate vsq ad mūdi creatōez. vt eadē facilitate vñco nūero in spect. sciat quot āms hoc aut illd fecit an xpi natiuitatē qd io sic ordinauimus: qz hēc era magis solēnis ē apd nos et ch. solet requi. post xpm fil ambe descēdunt vsq ad tpa nostra paulatim crescēdo ita vt supior sēper oīdat etas tem mūdi et inferior etatē xpi qd planissime patebit locis suis. Et qz ex multis libris mēdōse scriptis modū hunc non leui labore ad lineam veritatis correxim: obsecramz p xpo lectore ne inuuliter manū ad corrigendū hāc annoz sup putacōez apponat nisi pūto toto opere perspecto. Qd non io dicimz qñ nullibi errauerim: s ad auisandū de nimia di uersitate doctor in hac materia et frequēter positiō vñ est inuolucō alteri. Vbi autē errorē inuēit clemēter ignoscat et corrigat ex pdictis qd seqmur. Facile em in nūeris errat et sepe negligēter describūt et negligentē emendatur vt dicit Aug. 15. libro de ciui. dei.

Fasciculus tēporū oīes antiquor cronicas plectēs: admissus ab alma vniūitate Coloni. inapit feliāter.

Dies primus In quo fecit deus lucē et diuisit lucem ac tenebras.

Dies 2us In quo fecit deus firmamētū et diuisit aquas ab aquis.

Dies 3us In quo cōgregauit deus aquas in vñ locū et apparuit arida.

Dies 4us In quo fecit deus soles et lunam et stellas et posuit eas in firmamēto.

Dies 5us In quo fecit deus pisces et volucres et cete grandia ex aqua.

Dies 6us In quo fecit deus besti as et hominem.

In principio creauit deus celū et terrā. Dicit bñs aug. super genēsim q maior est huius scripture autoitas q omnis humani ingenij perspi cuitas. Et qz de tēpore pīnapaliter hic intendimus: pīnapium tempo ris breuiter tangere placuit. Vnde est aduertēdum scdm doctores q qua tuor coequa in pīnapio creata sunt a deo ex nichilo in quo relucet creatoris sūma potētia. Hec autē sunt celum empireū. angelica natura. materia quatuor elementor et tempus. Et hoc vocant op? creaōis qd factū fuit an omne diē. post seqtur opus distinctionis in q relucet creato ris sūma sapiēcia qd factū fuit i tribz diebz pīmis. Deinde seqtur opēti ornat? in quo relucet creatoris sūma bonitas qd fecit in tribz sequētibz diebz vt patz clare in textu genē. 1. Septima autē die requirit ab omni opere qd patrat. nō quasi operādo lassus s nouā creaturā facere cessa uit. cuius materia vel similitudo nō pcellerit. Qd aut dicit Job. 5. pater me? vsqz modo operat? et ego operor. intelligitur de cōtinua vniūse crea ture admīstracōe. qz qd didit: cōtinere et gubnare nō cessat. Et in h re lucet sūma creatoris perfectō. qz sibi soli sufficit nec eget creaturis s ma gis ecōtra. qvritus creatoris est causa subsistēdi omi creature et hoc ē q septima dies vspetā nō hz. De hys plen? vide mgtm in scādo sententia rum et doctores desuper copiose scribētes. Porro seqns temp? licz deum nobis ostendat quo ad h quatuor pdicta scz summā potētia. sapiēciā. bonitatē et per psequis summā perfectōez. tñ spetiali? ostendūt diuinam mīaz et iusticiā iuxta illud ps. Misericordiā et iudiciū cantabo tibi domi ne. Et itē. Vniuerse vie dñi misericordiā et veritas. misericordiā tñ scēp tē tenet qd diu viatores sum? que nulli perēti vñam negat.